

ЗАКРІПЛЕННЯ ДИСКРИМІНАЦІЙНИХ СТЕРЕОТИПІВ ЩОДО ЖІНОК НА КЕРІВНИХ ПОСАДАХ ЯК ФАКТОР СТРИМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ

Наталія Сергіївна КОЛОКОЛЬНА,

*студентка магістратури Навчально-
наукового інституту права
Університету державної фіскальної
служби України*

Науковий керівник: *Глух М. В.,
кандидат юридичних наук, доцент
кафедри міжнародного права та
порівняльного правознавства
Університету державної
фіскальної служби України*

Попри те, що жінки мають юридично рівний з чоловіками статус, вони фактично продовжують піддаватися дискримінації внаслідок глибоко укорінених у суспільстві гендерних стереотипів. Стереотипи впливають на розподіл робочих місць на ринку праці, зменшуючи ймовірність висування жінками своїх кандидатур, їх відбору чи обрання.

За статистикою, жінки залучені до роботи на нижчих рівнях, ніж чоловіки, а орієнтовний валовий національний дохід від їх праці менший за дохід чоловіків – від 77% доходу чоловіків у Молдові до 50% доходу чоловіків у Грузії [1].

Відповідно до даних Державної служби статистики, жінки в Україні заробляють у середньому на 28% менше, ніж чоловіки при рівних посадах та навичках [2]. Варто звернути увагу на вживання фемінітивів для позначення професій : директор, лікар, програміст та ін. Для українців досить незвично додавати закінчення, яке змінює рід даних іменників на жіночий. У нашій країні ця проблема є досить актуальною, адже це ще один крок для досягнення гендерної рівності.

Нещодавно у Франції офіційно визнали фемінітиви для позначення професій. Французька академія заявила, що не заперечує проти цього, назвавши це «природною еволюцією» французької мови [3].

У Франції вже використовуються фемінітиви для позначення певних професій, оскільки дані зміни, метою яких є визнання місця жінки в світі, можна прийняти, звичайно, якщо вони відповідають фундаментальним і елементарним правилам мови.

Хотілося б зазначити досить важке становище жінки в мусульманському суспільстві. Варто звернути увагу на те, що далеко не релігія визначає ті чи інші засади звичаїв та традицій суспільства, як здавалося на перший погляд. Так, якщо до 1979 р. шах Ірану активно впроваджував модернізацію іранського суспільства так, аби воно було схоже на західне, то революція аятоли Хомейні призвела до встановлення

строгих ісламських традицій із застарілими гендерними ролями, що автоматично поставило жінку в другорядне становище в іранському суспільстві. Також під час панування в Афганістані Талібів жінкам не можна було виходити з дому та заробляти собі на життя, а натомість, хлопчики могли працювати з юного віку. Не дивно, що саме в мусульманських країнах таких як Нігерія, Пакистан, Ефіопія, Кот-д'Івуар, Буркіна-Фасо, Нігер та Ємен дівчата масово пропускають заняття. Навіть у найбагатших країнах світу, таких як Саудівська Аравія, жіноча освіта теж знаходиться на низькому рівні. У ваххабістській системі жінкам найчастіше потрібен дозвіл на отримання освіти від батька або чоловіка. Багато жінок мають обмежений час, який вони можуть провести в бібліотеках, тому що не можуть відвідувати їх без чоловіків, які повинні їх супроводжувати. Також існує серйозна гендерна сегрегація. Норми мусульманського права забороняють жінкам: слухати лекцію професора чоловічої статі; вчитися в одному класі з чоловіками (навіть, знаходитись в одному приміщенні). Після всього вище зазначеного, зрозуміло, чому мусульманський світ характеризується найнижчим рівнем жіночої писемності.

Кандидати в президенти, прем'єр-міністри авторитетно заявляють, що жінкам не місце в управлінні, і можуть дозволити собі фрази на кшталт «чоловік – це вища істота, тому що жінка створена була з ребра Адама. Відповідно вона вже стоїть на нижчому щаблі». Від українців можна почути узагальнення про те, що жінки більше підвладні емоціям, тому їм немає місця в точних науках та управлінні. Через все це жінки займають менше 20% місць у парламенті у всіх країнах, за винятком Білорусі, де 30% місць зайнято жінками¹. Мозок жінки та чоловіка абсолютно ідентичні, якщо їх дослідити за допомогою МРТ – в них однаковий рівень емоційного інтелекту та ірраціональності. Це всім довели такі знамениті жінки як: Маргарет Тетчер, Індіра Ганді, Ангела Меркель, принцеса Діана... Після всього вище зазначеного, важко не помітити, що попри всю витонченість, ніжність і співчутливість, жінки можуть бути трудолюбиві, віддані своїй справі і мати залізу витримку.

Можна наголосити на тому, що саме вони – жінки, через свої материнські інстинкти і вміння співчувати стають кращим захистом не просто для всієї країни, а для кожної людини, яка в ній проживає. Вони є опорою, на яку спирається велика кількість людей, які потребують допомоги. Багато хто вважає, через ці надокучливі гендерні стереотипи, що жінки не є добрими воєнними стратегами і якщо країні доведеться брати участь у воєнних діях, то вона просто зруйнується. Якщо зважити всі «за» та «проти» і ще раз оглянути всі приклади з життя, то можна дійти до висновку, що всі країни, де керуючі посади займали саме жінки є одними з найуспішніших і найрозвиненіших, і саме в них демократія набуває свого найбільшого соціально-орієнтованого обличчя.

Список використаних джерел:

1. Регіональне дослідження Представництво жінок у політиці в країнах Східного партнерства: посібник Ради Європи для громадських організацій. Рада Європи 2017 р., с. 7. URL: <https://rm.coe.int/regional-study-on-women-s-political-representation-in-the-eastern-part/1680741a1f> (дата звернення: 01.12.2019).

2. Середньомісячна заробітна плата жінок та чоловіків за видами економічної діяльності у 2017 році. Державна служба статистики України. URL: <https://goo-gl.su/imhyB>

3. У Франції офіційно визнали фемінітиви для позначення професій. 01.03.2019. BBC NEWS: Україна URL: <https://www.bbc.com/ukrainian/news-47418703> (дата звернення: 01.12.2019).